

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Caput XVI. Quid in actibus vitæ quotidianis, aut nonnullis oblati-
occasionibus, amatori crucifixi faciendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

CAPUT XVI.

Quid in actibus vitæ quotidianis, aut nonnullis oblatiis occasionibus, amatori Crucifixi faciendum.

Congerimus in hoc extremum caput farraginem & quasi silvam minutiorum quorundam exercitiorum, quibus actus vitæ quotidianos excolere, diemque totam IESU crucifixi memoriâ velut consignare & consecrare valeamus.

§. I.

Silvula variarum præceptionum ad usus vitæ quotidianos attinentium.

PRIMO igitur ut à prima luce ac diei exordio rem auspicemur: Cùm primùm manè evigilas, aut cubitu surgis, mente ad divina continuò versâ, Crucifixum adora, gratias agens, quòd te per eam noctem, & corpore incolumem, & peccati immunem servaverit: offer ei teipsum, & futuros ejus diei actus tuos, commendans illi vicissim animam tuam, eumque per mortem & passionem suam obsecrans, ne te eâ die in peccatum labi permittat. Quam in rem utilis esse potest hæc precario, ex S. Birgittæ revelationibus desumpta: *Precor te, piissime IESU, ut miseraris mei, qui in cruce stetit sanguineus & dolorosus. Et rogo te, per quinque vulnera tua, & per dolorem qui de venis tuis perforatis ad cor processit, quatenus conservare me digneris hodie ne cadam in peccatâ.*

Eandemque Christi patientis memoriâ, repetito aliquo simili affectu, utilissimum erit, ad horas singulas (quoad ejus fieri poterit) renovare: ad horæ signum cruce recognando, & facili aliqua aspiratione ad Crucifixum te convertendo; illudque speciatim animo versando, quid hæc illi-

illave suae passionis horâ; Christus egerit aut passus sit: uti jam antea indicavimus.

Secundo: cum cibum sumis; juxta quod in libro Ruth dicitur, & supra de cibo Eucharistico monuimus; intinge buccellam tuam in aceto; memor esto; inquam, aceti & fellis, quibus Christi gustatus infectus & cruciatus est: omnem escam tuam passionis ejus memoriâ condire & temperare consuesce. Aut (quod sublimius Abbatis Blosij præceptum est) dum corpus cibo & potu reficis, buccellas quas sumpsisti, devotâ cogitatione intingas in purissimum sanguinem illius (si non impedis) & haurias potum ex roseis vulneribus ejus.

*Instit. spir.
cap. 6.*

*Marg. spir.
p. 1.*

Idemque alibi, tanquam ex Joanne Taulero; cum illud præmississet: eum qui Deo placere cupit, etiamsi externis negotijs & exercitijs occupetur, nihilominus amabilem incarnati & crucifixi Filij Dei imaginem animæ suæ impressam servare debere, ad quam identidem internos oculos amanter ac placidè convertat; tum ita subdit: *Si comedit, & impedimentum nullum patitur, buccellas amoroso ac fervido Domini IESU sanguini intingat. Si bibit, potum suum ab illo benedicat, & se ex sacris ejus vulneribus potare cogitet. Si dormit, super cor illius saucium ac suave sese reclinet. Si loquitur, illum sibi adstare, verba sua attendere, & intentionem suam inspicere imaginetur. Atque hoc modo se totum in præclaram hanc imaginem immergat.*

Ethi paria tradit Henricus Harphius in Schola Sapientiae: ubi cum itidem generatim id præcepisset: ubicunque imaginem Jesu Christi circumferendam; tum similiter exempli causâ nonnulla ponens: *Si comedis, inquit, intinge buccellas singulas in plagas ejus. Si bibis, memento fellis, quo in cruce potatus est. Si manus aut corpus abluis, memento sanguinis quo animam tuam lavat. Si cubitum concedis, frange tibi crucis lectulum, & caput tuum super pulvinar coronæ spinæ reclina.*

*Classe 1.
c. 5.*

Prolog. 1.
arboru &c.

Demum apud Vbertinum de Casali, varias item considerationes inuenies; quibus illi, inter vescendum, sese Christo ejusve Matri veluti convivam adjungeret; ut, exempli gratiâ: *Die Veneris* (inquit) *comedebam panem doloris cum ipso, miscendo spinas, clavos, & lanceam & sanguinem morientis IESU, & bibebam aquam de aperta vena cordis ipsius.* Item: *Die Dominico cum IESU benedicto in medio discipulorum comedebam, & dulciter cum Thoma palpabam vulnus resurgentis.* Et ita per dies reliquos hebdomadæ, quos semper aliquâ novi exercitij vicissitudine variabat.

Cæterum hic rectè ad extremum admonet Ludovicus Blosius: introversionem hanc (uti appellat) cum discretionem colendam, ne caput lædatur, & natura destruat. Quod & nos quoque, ubi res postulare visa est, nec semel (opinor) ascetam nostrum admonuimus.

Tertiò: quando sub noctem lecto te committis quietis gratiâ, non sinè pudore ac verecundia id facito; hisce, temetipsum increpans: Hem! quantum dissidet torus iste à lectulo crucis! quàm dissimili strato cubant Sponsus & Sponsa! quanto molliùs præ Dei Filio & Rege gloriæ, traetor ego vile mancipium! ut qui in molli culcitra aut strato suaviter dormiam; ubi ille affixus præduro ligno, neque recubans sed pendens, non habet ubi caput reclinet.

Cant. 5.

Aut certè eundem in sensum illud Sponsa usurpa de sacro Cantico: *Ego dormio, & cor meum vigilat.* Ego in molli strato somnum capio, & indulgeo quieti; interea dum dilectus meus, cor inquam meum, & vita mea, sive prolixâ prece noctem producit, sive inter sævas licitorum manus vigilare cogitur, sive in ferali cruce distentus, non quieti vacat aut somno, sed per summos angores animâ agit.

Cùm vestes ponis, memento cruentæ vestium detractionis & ignominiosæ nuditatis Dei tui; primùm flagellationis, ac demum crucifixionis gratiâ; ipsum obsecrans

per

per illam probrosam nuditatem, ut tibi prodigo ad eum revertenti redonet stolam primam sanctitatis & innocentiae; post verò induat te stolam gloriæ & immortalitatis.

Cum vestem resumis; veniat in mentem vinculorum ejus; item candidi aut purpurei vestimenti, quibus tuâ causâ per ludibrium obtectus est. Ab eo contende ut dignum te reddat, qui ijsdem cum illo vestibus induaris; hoc est, ut opprobrij sui atque contemptûs, contumeliarumque & injuriarum, te velit esse participem.

Si tibi per noctem somnus rumpitur, aut molestiore vigiliâ vexaris, fac, eas quas dixi Filij Dei vigiliis cogites; & quot ille noctes insomnes duxit in oratione Dei.

Sed illa præfertim subeat animum imago tristissima, supremæ noctis, quam inter militum & mediastinorum convicia, jocôsque perulantes, atque amaras insectationes, in domo Caiphæ acerbissimam expertus est.

Imitare B. Gertrudem, quæ cum noctem quandam pœne duxisset insomnem, & exinde sese multum debilitatam ac defectam viribus sentiret, eam virium defectionem Domino Jesu amanter obtulit, ad laudem ipsius æternam, *L. 3. c. 52.* omniumque salutem: quod equidem sibi fuisse acceptissimum ipse Dominus, verbis amantissimis, eidem continuo declaravit.

Denique suavissima est illa apud Joannem Lansper- *Pharetra*
gium, somno jam propinquante suspiratio: *Dulcissime IESU, dis. am.*
fac me requiescere super pectus tuum; da mihi trahere anhel- *l. 2. p. 10.*
tum sacrum de sanctissimo corde tuo, ut spiritus tuus suavissimus
influxat in animam meam, atque rursus totum spiritum meum
post se trahat, in se absorbeat, atque inseparabiliter sibi u-
niat, Amen.

Consequenter autem alio quodam in tractatu tibi suggerit idem pius Scriptor; ut dormiturus fingas te os tuum ponere super vulnus lateris Jesu Christi: *Et ibi (inquit) ef-* *Enchir. c. 8.*
flan-

flando retrahendoque spiritum (hoc est , aspirando & respirando) mentaliter dic IESVS. Verbi gratia , trahendo anhelitum , mente dic IE , emittendo verò , SVS ; & ita singulis respirationibus toties dicas IESVS , quoties anhelitum trahis , donec obdormias. Sic ille. Cui similem aliquam cogitationem , scio etiam quibusdam alijs viris pijs incidisse.

Sed neque fortassis aspernandum , ut leve nimis , aut a quo operosioris industriae , quod hoc loco nonnulli ex quadam amoris ac pietatis in Crucifixum abundantia suggerunt ; ut , quoad à nobis impetrare poterimus , brachijs aut manibus in crucis modum conformatis somnum captemus , & ita cum cruce & ipso Christo , piè ac dulciter obdormifemus. Quà ratione antea à nobis indicatum est , Mariam Raggiam , manibus in crucis morem compositis , crucem complexam , cum Sponso suo condormivisse.

§. 2.

Familiares alia , pro varijs rerum eventibus , exercitationes.

JAM quod ad alias occasiones variè subinde oblatas attinet , potes ad hanc formam in earum occurfu exerceri.

Si foras prodis , adjunge te Christo comitem : aut illum finge inter vias tibi occurrentem , sive quo habitu cum discipulis Jerosolymis egressus pertransijt torrentem Cedron , ad clivum Oliveti contendens ; sive qualis onustus vinculis & satellitum medius , ad Caypham , Herodem , Pilatum raptatus est ; sive quà specie bajulans sibi crucem descendit Calvariae collem.

Quòd si propter viam fortè offendis defixam crucem ; dic cum Ecclesia : *Adoramus te , Christe , & benedicimus tui , quia per crucem tuam redemisti mundum.*

Ad imaginem Crucifixi ; dic , vivà fide & cum animi sensu intimo : *Tu es Christus Filius Dei vivi ;* atque in manus ejus commenda animam tuam.

Si in pauperem incidis, si leprosus occurrit aut ulcerosus; agnosce in viva sua imagine IESVM pauperem & vulneratum: & subveni, si potes; si non potes, saltem commiserare.

Si cum aliquo apparatu ornatuque aut pompa prodis; reputa tecum quàm miserando habitu Christus, Pilato eum producente, coram populo comparuit; & erubescere, te vilem terræ vermiculum, tam dissimilem videri Deo tuo.

Si aliquid obiectum fuerit quod sensus titillet, aut minus castas species ingerat; continuo oculos revoca ad Christum crucifixum, cuius amabilem speciem menti impressam circumferas; & illud ipse tecum dicito: Amor meus crucifixus est; deliciae meae, plagae sunt Salvatoris mei.

Si in homines incidis indignis vocibus, seu quocunque demum offensae genere, divinum Numen contumeliâ afficientes; commovere intimis sensibus, & dole ex animo, quòd tot hominum sceleribus multiplicentur flagella Deo tuo. Illacryma, quòd amor non ametur. Opta, vel morte tuâ & sanguine, redimere posse offensas Dei tui, tam indigna tamque acerba pro te passi.

Tandem si aliquâ injuriâ aut contumeliâ afficeris; recogita eum qui talem sustinuit à peccatoribus adversus semetipsum contradictionem.

Si aliquâ laboras infirmitate: *Verè languores nostros Iſa. 53. ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit.* Si caput dolet, recordare coronae spinis confertae. Si febris aëstuas; agoniae & sanguinei sudoris.

Quidquid erit denique quod asperi aut adversi occurrerit; tibi gratulare, quòd tandem dignus habitus sis, qui aliquid cum Christo patiaris; *gaude* (quae B. Augustini vox *In ps. 54.* quia inventus es in aliqua similitudine passionum Regis tui; offer illud aeterno Patri unâ cum doloribus & passione Unigeniti; isto denique qualicunque patientiae tuae obsequio, Deo tuo illatas injurias supplere & compensare stude.

Hac arte facili, nec operosa (si quis saltem ad eam devotum animum & bonam voluntatem attulerit) magnum invenies solatium in adversis, robur in tentationibus; peccata vitabis, in virtutum studio multum proficies, multiplicabis apud Deum merita; & labores tuos operaque omnia, ipsa ad Christi passiones adjunctione, consecrabis & pretiosa facies, eritque vita tua perpetua quaedam Christi patientis meditatio; eique te gratum exhibebis, & (quod a te expectit) dolores illius certo quodam modo consolaberis, atque sancto amore Domini tui crucifixi magis ac magis inardesces.

Et quamvis ad hujus exercitij rationem ac vim demonstrandam, sufficiant fortassis ea capita, quae hic, loco exempli, & formae modo, sigillatim proposuimus; facere tamen non possum, quin & hunc alterum paragraphum adjungam, ad uberiores ejusce rei seu commendationem seu confirmationem.

§. 3.

Affines jam dictis, B. P. Francisci Borgiae ad usum eosdem commentationes.

INter opuscula B. Francisci Borgiae, quae etiamnum Dux Gandiae, ad sui aliorumque profectum scripsit, invenies exercitium isti quod proponimus non ab simile, quod ipse ait appellari posse: *Speculum operum Christianorum*; in quo singulis diurnis operibus, aut alijs ex occasione occurrentibus, breves quasdam assignat considerationes, quibus homo praesertim in vitae & mortis Christi commemoratione se exerceat, tria haec attendens per singula: *Primum*: ut se in singulis rebus confundat. *Secundum*: ut Deo gratias agat. *Tertium*: ut aliquid a Deo petat.

Atque ut nonnulla, quae potissimum huc pertinent exempli causam ponamus,

Cum

Cum oras (inquit) cubitum iturus; confundere, quod cum Christus in cruce tanto & amore & dolore preces fuderit; tu tamen parum ames, parumque doleas. Gratias age, quod moritur ille, & tu vivas. Pete, ut per eum dolorem, quem sensit ipse quidem moriens, ejus vero Mater morientem aspiciens, id nobis concedat, ut & in morte nostra mortis ipsius recordemur, & propter ipsius mortem, nostra sit aeterno Patri accepta.

Rursum: Cum te noctu vestibus exuis; confundere, quod requiescere in lecto vis, idque exutus vestibus, cum pro te Christus & indutus vestibus somnum cepit, & ubi reclinaret caput, non habuerit. Gratias age, quod ijs quae pro te passus est, tibi veterem hominem exuerit. Pete, ut per eum dolorem, quem sensit, cum vestibus crucifigendus exueretur, nos malis mentis habitibus & moribus exuat, ut nudi rebus terrenis crucem amplectamur, atque in cruce morientes nuptialem vestem mereamur, quam prae paravit aeternus Pater diligentibus se.

Ad quam ille formam reliqua deinceps exequitur prioris Exercitij parte. At in posteriori, breviori methodo plura conglobat ad pij lectoris informationem: de quibus etiam pauca juvabit apponere.

Cum stat (inquit) meminerit stantis ante Judicem Christi. Cum sedet; sedentis Christi, cum ei illudentes impij dicerent: *Ave Rex Iudaeorum*. Cum defatigatur; defatigati ex itinere Christi, & sedentis supra fontem. Cum friget; argentis in praesepio Christi. Cum fame premitur; ejus quam in deserto passus est. Cum sitit; in cruce sitiens. Cum dolore aut morbo gravatur; flagellis caesi ad columnam, spinisque caput cincti, atque in crucem adacti, ubi a planta pedis ad verticem, non erat in eo sanitas. Denique cum morti propinquus est, morientis Christi recordetur, atque in Patris manus spiritum commendantis.

E e

Atque

Atque ita in omnibus Christo, quem similia aut fecisse aut pati meminit, sese offerat. Ita ex his & similibus affectibus, magnum, qui se in charitate hoc modo exercebit, fructum referre poterit. Sic ille.

Quibus plura si quis voluerit, nonnulla ejusmodi reperiet etiam apud Joannem Lanspergium in Pharetra divini amoris lib. 1. parte 3. & 4. & præcipue lib. 2. parte 2. quæ (ut præfert titulus) complectitur in se exercitia effusionisque cordis, quibus anima quæcunque devota die noctuque sese ad sui abstractionem & introversionem possit exercere, atque ex singulis quæ occurrunt invenire vel materiam orandi, vel occasionem elevandi se ad DEUM.

